

Протокол
між Урядом України і Урядом Турецької Республіки
про внесення змін до Угоди між Урядом України і Урядом
Турецької Республіки про уникнення подвійного оподаткування та
попередження податкових ухилень стосовно податків
на доход і майно

Уряд України і Уряд Турецької Республіки,
бажаючи укласти Протокол про внесення змін до Угоди між Урядом
України і Урядом Турецької Республіки про уникнення подвійного
оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на
доход і майно, вчиненої 27 листопада 1996 року у м. Анкара, (далі - Угода),
домовилися про таке:

Стаття 1

Пункт 3 статті 2 «Податки, на які поширюється Угода» Угоди
викласти в такій редакції:

«3. Податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) у випадку України:

- (i) податок на прибуток підприємств; і
- (ii) податок на доходи фізичних осіб;
(надалі «український податок»).

б) у випадку Туреччини:

- (i) податок на доходи; та
- (ii) корпоративний податок;
(надалі «турецький податок»)).».

Стаття 2

Пункт 2 статті 3 «Загальні визначення» Угоди викласти в такій
редакції:

«2. При застосуванні цієї Угоди у будь-який час Договірною
Державою, будь-який термін, не визначений у ній, якщо з контексту не
впливає інше, має те значення, яке йому надається на той час
законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Угода,
будь-яке значення відповідно до діючого податкового законодавства цієї
Держави має перевагу над значенням, яке надається цьому терміну
відповідно до інших законів цієї Держави.».

Стаття 3

Пункт 1 статі 4 «Резидент» Угоди викласти у такій редакції:

«1. Для цілей цієї Угоди термін «резидент Договірної Держави»
означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає
оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного
місцеперебування, зареєстрованого офісу, місця реєстрації, місця

управління або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу та будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю або місцевий орган влади. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі, лише стосовно доходів або приросту вартості майна з джерел у цій Державі.»

Стаття 4

Пункт 2 статті 8 «Міжнародні перевезення» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, річкових, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів, де така оренда, таке використання або утримання, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морських, річкових, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.»

Стаття 5

Пункт 2 статті 10 «Дивіденди» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Однак дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 10 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо бенефіціарним власником дивідендів є компанія (інша ніж партнерство), яка безпосередньо або опосередковано володіє принаймні 25 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів в усіх інших випадках.»

Стаття 6

1. Пункт 1 статті 11 «Проценти» Угоди викласти в такій редакції:

«1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.»

2. Пункт 2 статті 11 «Проценти» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Однак проценти, які виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.»

3. Пункт 3 статті 11 «Проценти» Угоди викласти в такій редакції:

«3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, про які йдеться у пункті 1, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є бенефіціарний власник, якщо проценти сплачуються:

а) цій Державі, її адміністративно-територіальній одиниці або місцевому органу влади або центральному банку;

б) Державою, в якій виникають проценти, або адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади; а

с) стосовно позички, боргової вимоги чи кредиту, які належать, зроблені, надані, гарантовані або застраховані цією Державою або її адміністративно-територіальною одиницею або місцевим органом влади.».

Стаття 7

1. Пункт 1 статті 12 «Роялті» Угоди викласти в такій редакції:

«1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.».

2. Пункт 2 статті 12 «Роялті» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Однак роялті, що виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті.».

Стаття 8

Пункт 3 статті 15 «Залежні особисті послуги» Угоди викласти в такій редакції:

«3. Незалежно від положень пунктів 1 і 2, платня та інша винагорода, одержувані резидентом Договірної Держави за роботу, що здійснюється в іншій Договірній Державі, не оподатковуються в цій іншій Договірній Державі, якщо вона виконується особами:

а) у зв'язку з будівельними майданчиками, спорудами, монтажними або складальними об'єктами відповідно до підпункту 3 статті 5 цієї Угоди;

б) у зв'язку з роботою, що здійснюється на борту морського, річкового, повітряного судна або дорожнього транспортного засобу, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, резидентом якої є це підприємство.».

Стаття 9

Статтю 26 «Обмін інформацією» Угоди викласти в такій редакції:

«Стаття 26 Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є очікувано значимою для виконання положень цієї Угоди або адміністрування чи виконання національних законів, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Договірної Держави, вона може розкриватися тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, зазначених у пункті 1, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно таких податків, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень. Незважаючи на вищевикладене, інформація, отримана Договірною Державою, може використовуватись для інших цілей, якщо така інформація може використовуватися для таких інших цілей відповідно до законодавств обох Держав, і якщо компетентний орган Держави, яка надає інформацію, дав дозвіл на таке використання.

3. У жодному разі положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі;

в) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3, але у жодному разі такі обмеження не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або фідучіар, або тому, що вона стосується майнових часток в особі».

Стаття 10

Після статті 26 «Обмін інформацією» Угоди доповнити статтю 26А «Допомога у стягненні податків» такого змісту:

«Стаття 26А

Допомога у стягненні податків

1. Договірні Держави надаватимуть одна одній допомогу у стягненні податкових заборгованостей. Така допомога не обмежується статтями 1 та 2. Компетентні органи Договірних Держав можуть за взаємною згодою визначити спосіб застосування цієї статті.

2. Термін «податкова заборгованість», який вживається в цій статті, означає суму заборгованості стосовно податків будь-якого виду та опису, що стягуються від імені Договірних Держав, або їх адміністративно-територіальних одиниць або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді або будь-якому іншому акту, сторонами якого є Договірні Держави, такі як проценти, адміністративні штрафи та витрати на стягнення або збереження, що відносяться до такої суми.

3. Якщо податкова заборгованість Договірної Держави підлягає примусовому стягненню відповідно до законодавства цієї Держави та боржником якої є особа, яка у той самий час не може відповідно до законодавства цієї Держави запобігти її стягненню, така податкова заборгованість, буде прийматись за запитом компетентного органу цієї Держави для цілей стягнення компетентним органом іншої Договірної Держави. Така податкова заборгованість буде стягуватись цією іншою Державою відповідно до положень її законодавства, які стосуються примусового стягнення її власних податків, так якби податкова вимога була б податковою вимогою цієї іншої Держави.

4. Якщо податкова заборгованість Договірної Держави є заборгованістю по відношенню до якої ця Держава може, відповідно до свого законодавства вжити заходи для забезпечення їх стягнення, така податкова заборгованість буде прийматись за запитом компетентного органу цієї Держави для цілей вжиття заходів щодо збереження компетентним органом іншої Договірної Держави. Ця інша Держава буде вживати заходи для збереження такої податкової заборгованості відповідно до положень свого законодавства, таким чином якщо б ця податкова заборгованість була податковою заборгованістю цієї іншої Держави навіть якщо в момент, коли такі заходи вживаються, податкова

заборгованість не підлягає примусовому стягненню у першій згаданій Державі або боржником по ній є особа, яка має право запобігти її стягненню.

5. Незважаючи на положення пунктів 3 та 4, податкова заборгованість, прийнята Договірною Державою для цілей пунктів 3 або 4, не буде в цій Державі підлягати часовим обмеженням або їй не буде надано пріоритету, який застосовується до податкової заборгованості відповідно до законодавства цієї Держави з причини її походження як такої. У доповнення, податкова заборгованість, прийнята Договірною Державою для цілей пунктів 3 або 4, не буде мати в цій Державі ніякого пріоритету, який застосовується до такої податкової заборгованості відповідно до законодавства іншої Договірної Держави.

6. Позови щодо існування, дійсності або суми податкової заборгованості Договірної Держави не будуть подані на розгляд у судах або адміністративних органах іншої Договірної Держави.

7. Якщо, у будь-який час після запиту, зробленого Договірною Державою згідно із пунктом 3 або 4 та, перед тим як інша Договірна Держава стягнула або перевела суму податкової заборгованості першій згаданій Державі, вказана сума податкової заборгованості припиняє існування:

а) у випадку запиту відповідно до пункту 3, податкова заборгованість першої згаданої Держави, яка підлягає примусовому стягненню згідно законодавства цієї Держави та власником якої є особа, яка водночас не може відповідно до законодавства цієї Держави запобігти її стягненню, або

б) у випадку запиту відповідно до пункту 4, податкова заборгованість першої згаданої Держави по відношенню до якої ця Держава може, відповідно до свого законодавства вжити заходи для збереження суми податків з метою їх стягнення компетентний орган першої згаданої Держави повинен негайно повідомити компетентний орган іншої Держави про цей факт та, за вибором іншої Держави, перша згадана Держава повинна призупинити, або відкликати свій запит.

8. У жодному випадку положення цієї статті не будуть тлумачитись, як покладені на Договірну Державу зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, які протирічать законодавству та адміністративній практиці цієї або іншої Договірної Держави;

б) здійснювати заходи, які протирічили б державній політиці;

с) надавати допомогу, якщо інша Договірна Держава не вживає всіх розумних заходів щодо стягнення або збереження, в залежності від обставин, що є доступною згідно із законодавством або адміністративною практикою;

д) надавати допомогу у тих випадках, коли адміністративні витрати для цієї Держави явно непропорційні вигоді, отриманій іншою Договірною Державою.».

Стаття 11

1. Договірні Держави письмово повідомляють одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до внутрішнього законодавства процедур набрання чинності цим Протоколом про внесення змін.

2. Цей Протокол про внесення змін є невід'ємною частиною Угоди та набирає чинності в останній день місяця, наступного за місяцем, у якому отримано останнє письмове повідомлення, зазначене у пункті 1 цієї статті.

Дія цього Протоколу про внесення змін поширюється:

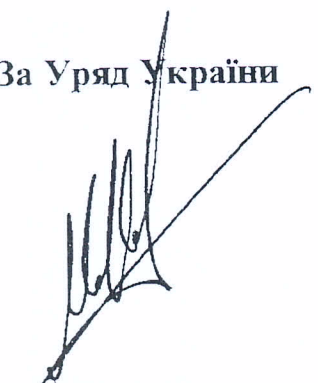
а) щодо податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або перераховані нерезидентам станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності цим Протоколом про внесення змін;

б) на інші податки з податкових років, що починаються станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності цим Протоколом про внесення змін.

На посвідчення вище наведеного ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

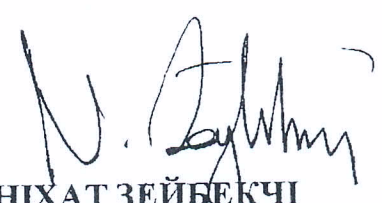
Вчинено в м. Київ “9” жовтня 2017 р. у двох примірниках, кожен українською, турецькою та англійською мовами, при цьому всі тексти мають силу оригіналу. У випадку виникнення розбіжностей щодо тлумачення цього Протоколу перевага надається тексту англійською мовою.

За Уряд України

СЕРГІЙ МАРЧЕНКО
Заступник Міністра фінансів

За Уряд Турецької
Республіки

НИХАТ ЗЕЙБЕКЧІ
Міністр економіки